

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

XLIX. Approbantur Constitutiones pro Seminariis Ecclesiasticorum in
Regno Aragoniæ erectis, & alibi erigendis, sub DD. Episcoporum
jurisdictione, ad illorum instructionem, qui in muneribus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

1731.

In ceteris articulis laudatæ Benedicti Literæ confirmantur.

Ac perpetuo observari præcipitur quocumque prætextu remoto.

§. 5. Demum literas præfatas ejusdem Benedicti Prædecessoris, in omnibus & singulis, in quibus præsentibus minime adversantur, eorumque tenores, & in eis contenta quæcumque, autoritate præfata etiam perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tam juris quam facti, & solemnitatum, de jure, usu, stylo, consuetudine, aut aliis quomodolibet requisitarum, & quosvis alios, quantumvis substantiales, defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus.

§. 6. Ac literas ejusdem Benedicti Prædecessoris, in eis tamen, quæ præsentibus minime adversantur, ac in eis literis contenta quæcumque, semper & perpetuo validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia fortiri & obtinere: & a Commissario Generali, Ministris Provincialibus, Custodibus, cæterisque Fratibus sæpeditæ Nationis Germano-Belgicæ, aliisque quibuscumque, etiam Ministro, & Curia Commissario Generalibus, nunc & pro tempore existentibus, aliisque Officialibus dicti Ordinis, & quibuscumque, ad quos nunc quomodolibet pertinet, & in posterum pertinebit, firmiter & inviolabiliter observari debere, & nullo unquam tempore ex quocumque capite vel causa quantumvis legitima & juridica, etiam ex eo, quod Commissarius Generalis, Ministri Provinciales, & Custodes dictæ Nationis, necnon Minister, & Curia Commissarii Generales, & Officiales dicti Ordinis, ac quicumque alii in præmissis interesse habentes, atque illi etiam, qui ex literis prædictis jus sibi forsan acquisitum esse putarent his Nostris non confenserint, neque ad hoc citati, vocati, & auditi unquam fuerint, & causæ, propter quas eadem præsentibus prodierint, adductæ, comprobatæ, & verificatæ non fuerint, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vel invaliditatis vitio, sive intentionis nostræ, aut quocumque alio quantumvis substantiali, ac specificam & individuum expressionem requirente defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, vel adversus eas restitutionis in integrum, aliudve juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari: sive etiam motu simili concessio, vel impetratio uti vel juvari unquam posse: Neque easdem præsentibus sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, aut Successores nostros Romanos Pontifices, motu etiam pari, & cum quibusvis clausulis, & decretis faciendis, comprehendi; sed ab illis semper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data per Commissarium Generalem, Ministros Provinciales, & Custodes, cæterosque Fratres sæpeditæ Nationis pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere: sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios seu delegatos, quavis autoritate fungentes, etiam Caularum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. dicti Ordinis Protectorem, aliosque Cardinales respectively pro tempore existentes, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque Apostolicæ præfate Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate, judicari, defini & interpretari debere: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel

ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

§. 7. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac dicti Benedicti Prædecessoris in favorem ejusdem Ordinis concessa, quæ incipit -- *Universalis Ecclesie* -- aliisque etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, & Generalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus consuetudinibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, etiam in Capitulis Generalibus conditis, etiam juramento, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, & Nationi præfate, illorumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, specialis & expressa, ac de verbo ad verbum mentio seu quævis alia expressio faciendæ, ad hoc servandæ foret, eorum tenores eisdem præsentibus pro plene expressis habentes, illis aliter in suo robore permanens, latissime ac plenissime, ac specialiter & expresse, hac vice dumtaxat derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem eorumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Agentis ejusdem Nationis subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, aut ejusdem Commissarii Nationalis, munitis, eadem pro suis fides in judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ & ostensæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam Nostræ absolutionis, revocationis, rescissionis, abrogationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, declarationis, confirmationis, approbationis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo, decimo octavo Kalendas Octobris, Pontificatus Nostræ Anno Secundo.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiepiscopus Ancyranus,
Lucas Martinectus.

Approbantur Constitutiones pro Seminariis Ecclesiasticorum in Regno Aragoniæ erectis, & alibi erigendis, sub DD. Episcoporum jurisdictione, ad illorum instructionem, qui in muneribus Apostolicis sint exercendi, & Ecclesiasticæ Disciplinae incrementum.

XLIX.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesie regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientia atque Bonitatis abundantiam præfidentes, pia virorum in sortem Domini vocatorum, ac propriae alienæque saluti laudabiliter incumbendum instituta, quo uberioris in dies bonorum operum fructus aspirante superni favoris auxilio proferre valeant, paterno affectu libenter

Dat. die 6.
Nov. 1731.
Pontif. II.

Proceum.

prosequi-

Institutio Seminariorum de quibus in Rubrica.

Statuta illis data.

Illorum institutionis scopus.

Seminaria haec sub Ordinariorum Obsecratione.

prosequimur; & illis, quæ pro felici eorum directione provide prudenterque constituta ac ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, Apostolici muniminis adiungimus firmitatem.

§. 1. Nuper siquidem pro parte Venerabilium Fratrum Nostrorum, Archiepiscopi Casaraugustani, ac Episcoporum Barbastren., Tirafonen., Albaracinen., & Terulen., Nobis expositum fuit, quod aliàs videlicet ingruentibus in Hispaniarum Regnis non sine ingenti Christianidelium in spiritualibus ac temporalibus damno, & præsertim disciplinæ Ecclesiasticæ detrimento, novissimis bellorum motibus, pravisque exinde in omni fere personarum genere sensim pullulantibus moribus, dilectus filius Franciscus Ferrer, ac quinque alii Presbyteri saculares, divino nomine ducti, hisce malis ac incommodis occurrere, & præfate disciplinæ Ecclesiasticæ instaurationi, spiritualibusque animarum eorumdem fidelium necessitatibus aliqua opportuna ratione prospicere cupientes, in B. M. Virginis de la Bella nuncupat. Civitatis Barbastren. sanctuarium insimul convenerunt, ibique Divino implorato præsidio post maturam considerationem, ac cum consilio & approbatione tunc existentis Episcopi Barbastren., aliorumque infrascriptorum Diocesum Ordinariorum licentia & consensu, ad majorem Dei gloriam, animarumque ejusmodi salutem, & Ecclesiasticæ Disciplinæ præfate instaurationem, unum in Barbastren., aliud in Tirafonen., duo in Casaraugustan. alterum in Albaracinen., unum in Terulen., ac demum alia in aliis Diocesis Seminaria pro nonnullis Presbyteris, seu Clericis secularibus, Operariis nuncupatis, nullo voto adstrictis, sed solo charitatis vinculo conjunctis; qui sub obedientia pro tempore existentis ipsorum Seminariorum Superioris Præfidis nuncupati, ibidem vivere debeant, Ordinaria auctoritate fundari & erigi curarunt, ac pro bono ditorum Seminariorum regimine quædam Statuta, Constitutiones, & Regulas ab iisdem Ordinariis subinde approbata, in omnibus, & singulis Seminariis hujusmodi jam fundatis & erectis, ac deinceps fundandis & erigendis, exacte servanda condiderunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 2. Horum Seminariorum finis est gloria Divina, Domini Nostri Jesu Christi imitatio, & non modo proprium profectum, sed Ecclesiasticorum juvenem & perfectionem, ac proximorum omnium salutem procurare. Proprium profectum oratione, mortificatione, mundi defectu, & Christi Domini in omnibus suis virtutibus imitatione: Ecclesiasticorum juvenem & perfectionem, in Ecclesiasticis etiam & Sacerdotibus instituendis, qui dedicari Apostolicis ministeriis desiderant, & in spiritualibus exercitiis nedum Ordinandis, verum etiam Parochis, & quibusvis Ecclesiasticis ministrandis: Proximorum salutem in eorum confessionibus audiendis, in concionibus, exhortationibus, & frequentibus missionibus habendis. Pro quibus omnibus bene rectoque ordine observandis sequentes Regulæ, ex vita ipsius Christi Domini expressæ, sub cujus magisterio vivunt, & quem imitari profitentur hujusmodi Seminariorum Operarii, perpetuo custodiendæ traduntur.

§. 3. Christus Dominus, quem in oratione pernoctasset, vocavit Discipulos, & elegit duodecim ex ipsis, quos Apostolos nominavit, amoris vinculo ac lege eos congregando sub visibili capite, quod fuit Christus, & post eum Sanctus Petrus ejus Vicarius. Ad ipsius imitationem hæc ordinantur Seminaria ex Sacerdotibus & Ecclesiasticis nullo voto, sed solo charitatis vinculo copulatis, sub obedientia Episcoporum, in quorum Diocesis Semi-

narum erecta sint, adhuc & sui immediati Præfidis.

§. 4. In S. Matthiæ electione totum intervenit Apostolicum collegium, sic in electione Præfidis uniuscujusque Seminarii Sacerdotes omnes, qui per biennium in eo fuerint commorati, & permanentes in eodem vivant, concurrere debeant, & de eorum numero suum Præfidem per suffragia secreta eligant, qui triennii spatio Seminarium regat, & gubernet. Eligendus etiam erit ab iisdem Vice-Præfides, qui in Præfidis absentia vices ejusdem gerat, & si iste defecerit, præeat, tamquam Superior, antiquior Seminarii Sacerdos. Necnon Procurator, qui sedulo, sed sine sollicitudine, necessaria opportuno provideat tempore, ordineque distribuatur, nihil absque Præfidis nutu mutando, nec dando, & quotannis integram Congregationi rationem de omnibus reddendo, quam si præfati DD. Episcopi petierint, ipsis continuo danda sit. Secretarius, qui Seminarii resolutiones in libro ad hoc conficiendo notet, epistolas, aliaque gravia Seminarii negocia scribat. Director Seminariorum, qui in ipsorum conferentiis, & exercitiis præfideat, curamque habeat. Director Sacrarum, qui Seminariorum, domesticorumque juvenum curet, ut quæcumque ad Ecclesiam, Altaria, & Paramenta pertinent, honesta, purissima, rectoque ordine disposita sint, & collocata. Director caeremoniarum & cantus, qui Seminaristas, & alios in cantu, sacrisque Ritibus instruat. Director Tirorum, qui Clericos & laicos ad probationem admissos dirigat, & in omnibus eorum vocationi congruentibus erudiat. Directores Exercitiorum & Missionum, qui extra Seminarium præfideant ceteris Operariis, tamquam Superiores. Corrector, qui juxta charitatis legem errantes corripiat. Minister Infirmorum, qui omnem curam de ipsis habeat, ac de necessariis prompte & charitative provideat, atque solatium omne in corporalibus & spiritualibus ipsis præstet. Et ut omnia supradicta recto dirigantur ordine, ac debitum sortiantur effectum, omnibus in spectantibus ad cujuscumque munia te- nebuntur Præfidem consulere, & illi penitus obedire.

§. 5. Ad eosdem Sacerdotes pertinebit nedum admissio Sacerdotum, seu Ecclesiasticorum, qui in Seminario tamquam Operarii persistere desiderant, verum eorum, qui ad tempus in eo erudiri velint, atque etiam admissio Fratrum laicorum, qui ad temporalia ministeria dedicari possint. Quæ omnia tam officia proxime descripta, quam Sacerdotum seu Ecclesiasticorum admissiones, approbari omnino a D. Episcopo, in cujus Diocesi Seminarium sit, debeant. Et pariter, si forte contingat, ut aliquem a Seminario expelli conveniat; itaut nulla a Seminario expulsio fieri valeat, nisi consulto prius D. Episcopo, eoque approbante. Nullusque a Seminario expelli possit, nisi gravibus de causis, incorrigibilitate nimirum, aut scandaloso crimine. Nemo vero ob ægritudinem, etsi ineptus ad munia Seminarii efficiatur, poterit unquam excludi.

§. 6. Operariorum admissioni Christi Domini sectando exemplum fervidæ sunt orationes præmittendæ. Itaque eorum, qui permanentes in Seminariis vivere quærent, vocationis, virtutum, scientiæ, talenti, indolis, zeli salutis animarum, sollicita fiet indagatio. Ut autem hæc qualitates in admittendis necessariæ melius cognoscantur, valde conveniens erit, ut eorum electio, si fieri potest, sit ex his, qui vel in Seminario sint educati, aut in Missionibus cum Operariis versati fuerint. Præfatis ergo præditi qualitatibus, & Ordine Sacro initiati, seu ad eum proxime dispositi, ad unius anni probatio-

Art. I. 15.

De Præfidis.

Vice-Præfidis.

Procuratoris.

Secretarii.

Ac Directorum electione, eorumque officio.

Totalis Episcopo subordinatio in admittendis, expellendis &c. Operariis, Sacerdotibus &c.

De Alumnis admittendis.

Eorumque tirocinio.

nem,

In Seminario per se-
cretum ad-
mittendi
seminarium.

nem, & si in Seminario vel Operariorum comitatu non se exercuerint, duorum annorum, cum majori parte Sacerdotum suffragantium, & Episcopi approbatione admittendi sunt. Quo tempore respectively finito, calculis albis & nigris ad electionem vel reprobationem devenietur; isque in Seminarium censetur admittitur, cui calculorum alborum major numerus suffragabitur, & D. Episcopi approbatio: quod si tot albi quot nigri reperiantur, admittitur usque ad majorem probationem differatur. Qui autem in aliquo Seminario non perseveraverit, in nullum aliud admittatur, nisi hoc fiat de communi utriusque Seminarii, a quo, & ad quod, consensu, quando ob aliquam rationabilem causam convenire existimetur: consulto tamen & approbante D. Episcopo. Admissio autem eorum Sacerdotum, seu Ecclesiasticorum, qui pro sui ipsorum instructione in Seminario degere ad tempus desiderant, vel in domibus suis viventes in ministeriis instituti Operarios adjuvare, & in iis sese exercere velint, eodem modo per majorem partem Sacerdotum suffragantium fieri debeat, quando prudenti iudicio, attentis eorum qualitatibus, scientia, & moribus, profuturi existimantur.

De Officium electione.

§. 7. Electio omnium officiorum erit ad triennium; quo transacto, in ipsis vel in aliis, prout opportunius judicatur, est repetenda. Nullus tamen honorifica munia ambire presumat (quod si quis aliter fecerit, inhabilis maneat) neque sub humilitatis specie recusare contendat, sed aliorum sese subiciens iudicio onus humiliter acceptet, non tamquam dominaturus, sed ut charitate, mansuetudine, vigilantia, ceterisque virtutibus, aliis praeceat, & omnia sui muneris fortiter suaviterque disponat & dirigat, & omnium vita dirigi per sequentes Regulas debeat.

De iis, quae pertinent ad communem Seminariorum observantiam.

Matth. XXI. 3.
Luc. XVIII. 1.

§. 8. Quum orationi & ministerio verbi Jesu & Apostoli instantes fuerint, scriptumque sit - *Domus mea Domus orationis vocabitur* - Operarii illud omnino implere contendunt - oportet semper orare, & non deficere - , tum affectuosam Dei praesentiam in ipsis & in aliis promovendo, tum mentali orationi per duas horas in loco destinando congregati vacando, hyemali tempore tam mane quam vespere a quinta usque ad sextam horam: aestate autem a quarta & dimidia usque ad quintam & dimidiam mane, & a quinta usque ad sextam vespere. Oratio quidem matutina finietur cum litanis majoribus; additis orationibus pro Papa, pro Episcopis, & Congregationibus, pro Rege, & pro aliis necessitatibus occurrentibus, ad Praesidis libitum recitandis. Vespertina vero cum litanis, antiphona, versu, & oratione B. M. Virginis. Missionum autem tempore unius saltem horae spatium, quum magis opportunum videbitur, orationi vacabunt, ejusque usum Clericis omnibus efficaciter suadebunt, & ipsi sicut Operarii alios orationem in concionibus edocebunt, & ad illius exercitium hortabuntur: quam etiam in qua libet Parochia tum publice, tum in privatis domibus introduci, augeri, & conservari curabunt, ut sic haec Seminararia vere Domus orationis ab omnibus gentibus vocari queant.

Matth. XV. 8.
Jer. XLVIII. 10.

§. 9. Cum vocali oratione mentalis semper jungatur, ne de nobis illud verificetur: *Pompulus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est a me*. Itaque in Rosario B. M. Virginis (quod in Sacello hora congrua vespertina recitandum quotidie erit cum litanis) ejusdem mysteria consideranda sunt, propriae necessitates B. Virgini exponenda, & magna cum fiducia remedium ab ea petendum. Similiter in

Divino Officio, statutis horis ab unoquoque perfolvendo, attentio ad verum sensum, seu aliquod Christi mysterium, vel ad aliquam aliam veritatem, saluti animae proficuum, studiose adhibenda est, omnia ad Deum praesentem referendo, & semper curando, ut exterior reverentia interiore comitetur. Psalmi paulatim atque cum pausa unoquoque in versiculo perfolvendi erunt, ac tam mentalis oratio quam vocalis flexis genibus (nisi aliqua incidit corporis imbecillitas) implenda: praesens semper in omnibus illud habendo. *Maledictus, qui facit opus Dei fraudulenter.*

Jerem. ibid.

§. 10. Ad exemplum Jesu Christi Domini nostri, cujus opera, verba, & cogitationes, divina cum voluntate conformia semper fuisse, omnes in Seminariis commorantes suae conscientiae examini generali & particulari ante prandium & cenam in loco destinando quotidie conveniant: & singillatim unusquisque ante quodlibet opus diligenter exquiret, num ex charitate nascatur, & ejus finis sit gloria Divina. Opere vero completo, defectus, eorumque radices penitus evellere curabunt.

De examine conscientiae bis die qualibet faciend.

§. 11. Christi Domini, qui Nazarethi Synagogam intrans, *surrexit legere*, exemplum sectantes, omnes hora secunda vespertina per duos quadrantes spirituali incumbant lectioni, & aliquod novi Testamenti semper perlegant caput, ut ita mens illustretur, voluntas moveatur, atque in animo, quidquid ad nostrum aliorumque spirituales profectum Dominus donaverit, infigatur. Spiritualis etiam lectio qualibet in commestione est habenda, ut quum aliter corpus, anima quoque reficiatur, cui debita adhibeatur attentio.

Luc. II. 18.

De Lectione spirituali.

§. 12. Christi Domini silentium adhuc Pilato magnam attulit admirationem. Illum imitando, idem silentium perpetuo in Seminario observabitur, (tempore recreationis dumtaxat excepto, tribus videlicet quadrantibus post prandium, duobusque post cenam, ubi omnes conveniant) extra id tempus, non nisi de speciali aut generali Praesidentis licentia in loco, ad id praefinito, necessitate, charitate, aut urbanitate instante, & quidem voce leni sermones conferentur: quae quidem circumstantiae, ut quis alienum ingrediatur cubiculum, quantum fieri possit, observentur.

De Silentio.

§. 13. Quum Christus Dominus extra tempus suae praedicationis, & quando charitatis officia aliter non postulabant, solitudinem semper quaeserit; Operarii, quando alicui ex suis ministeriis non incumbant, hanc solitudinem omnino curare debeant. Et ut commodius reguletur animi collectio, stricta in Seminario servabitur clausura, ita ut nemo absque expressa Praesidis licentia de domo egrediatur, neque sine necessitate aliqua aut utilitate e cubiculo suo discedat, & de hoc veniam prius a Domino Jesu humiliter deprecando. In sensuum vero, potentiarumque recollectione peculiarem ubique curam omnes habeant, discretionis tamen, modestiae, christianaeque urbanitatis regulas in omnibus custodiendo.

De Solitudine, & clausura servanda.

§. 14. Christi Domini, qui in cena feria quinta, & sequenti in Ara Crucis, atque frequenter se obtulit Aeterno Patri, quoad vixit, exemplum sequendo, omnes Seminarium Sacerdotes exacta praeparatione, reverentia, devotione, & Ecclesiae rituum impletionem, dum legitime impediti non fuerint, hora, cuique a Praeside praescripta, Sacrum quotidie celebrantur, dimidiae horae tempus in celebratione impendendo, tantumdemque temporis in gratiarum actione semper insument, nisi poenitentium multitudo, aliave justa causa gratiarum actionem brevare cogat. Sacrum vero peragentes, ad Eucharistiam sumendam paratis eam semper ministrabunt.

De Missa quotidie a Sacerdotibus celebranda.

§. 15. Ad

De Ritibus
admissis
servandis :

Deque Sacra-
mentali Con-
fessione.

De Jejunii
ceterisque
ritibus mor-
tificationis.

Hæc vero dif-
ferentia posse
tempore Mis-
sionum.

De interiori
mortificatione.

Luc. IX. 23.

2. Corinth. IV.
10.

De Conferen-
tiis spiritali-
bus.

Ceterisque
Seminariorum
utilitatem
respicienti-
bus.

§. 15. Ad majorem autem sacrorum Rituum observantiam, Ritus attentè quolibet mense legant, alique aliorum Sacrificiis inserviant, & de defectibus, quos notaverint, ipsos discretè admoneant; sed ut majori cum puritate & gratia ad tantum accedant Sacramentum, charitatis fervorem quotidie in se ipsis accurate studeant promovere, & unaquaque hebdomada ut minimum ter, & singulis diebus, si commode fieri potest, sacramentaliter confiteantur, & frequenter cum Confessario, à Præsule ad id specialiter deputato, Laici semel in hebdomada utroque Sacramento reficiantur.

§. 16. Jesu Christi vita continua mortificatio semper fuit: ad cujus imitationem omnes in Seminario degentes summam curam, in se interne & externe mortificando, ponere continuo debere sciant. Itaque quoad externam mortificationem omnibus feriis sextis & Sabbatis totius anni (feria autem sexta majoris hebdomadæ pane & aqua contenti) jejunabunt: Qualibet feria quarta & sexta, totoque Adventus & Quadragesimæ tempore, feria etiam secunda, post Rosarium in Sacello congregati, carnem flagellis macerabunt, nisi aliquibus in solemnitatibus, aut alia justa de causa id in aliud Præsules commutaverit: de consilio tamen proprii Directoris, congruum erit, alias pro cujusque viribus mortificationes exercere.

§. 17. Tempore vero Missionum Operariorum Directores ministeriorum fatigationes cum ipsorum viribus appendent: & si incompatibiles, aut valde difficiles prædictas mortificationes in se vel in aliis esse repererint, eas, aut aliquam ex iis dispensare cum debito consilio valebunt, ut ita Operarii vires, quas in dispensatis mortificationibus impendere debebant, in proximiorum salutem avidius infundere valeant.

§. 18. Quoad interiorem mortificationem nostrarum omnium passioem, sensuum, potentiarumque frenatio, summopere est servanda, eorum operationes & delectationes, nedum illicitas & periculosas, verum etiam & inutiles depellendo, atque rationi, & divinæ voluntati totaliter subjiciendo. Quam necessaria nobis, qui Jesum imitari contendimus, sit ista mortificatio, ipse expressit, dicens: *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me*; Et Apostolus, dum ait: *Semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris.*

§. 19. Jesu, qui cum Doctoribus in Templo, & cum Discipulis sæpe disseruit, exemplum sectando, Operarii primo cujusque hebdomadæ feriato die ab hora secunda & dimidia post meridiem usque ad tertiam & duos quadrantes super materia, octo ante dies assignata a Præsule, tum de morali tum de mystica Theologia conferentias habebunt, ad quas omnes Sacerdotes & Ecclesiastici, tam qui ad tempus in Seminariis pro eorum instructione commorantur, quam qui, in domibus suis viventes, pro eadem instructione Seminariorum frequentant, intervenire possint; in omnibus tamen modestia intentioque pura servetur, non disputandi livore, sed scopum veritatis inveniendi, ut verior uniformiorque imbibatur doctrina tam moralis, in Confessionibus audiendis sine relaxatione observanda, quam mystica, in animarum directione omnino secunda tenenda. Singulis pariter in hebdomadis feria sexta ab eadem hora secunda cum dimidia usque ad tertiam soli Operarii congregabuntur, ut inter se de iis omnibus conferant, quæ remedio indigere existiment, ut provideatur, quidquid ad Seminariorum regimen utilius appareat, & ad Constitutionum rigidiorum observantiam,

humilitatenique in omnibus fovendam; quod ut utilius obtineri possit, licitum unicuique sit, & præcipue Correctori supra destinato, summa cum modestia, discretione, & claritate aperire in genere lapsus, quos remedio indigere agnoverint. Et Præsides circa omnia, quæ tractata fuerint & exposita, suam brevem hortationem faciet, ut quæ decreta fuerint, accurate serventur. Præfectusque Corrector memor sit sui officii, ut debita cum charitate, discretione, & modestia, tempore opportuno secreto de defectibus, quos observaverit, fratres suos moneat.

§. 20. Christi Domini, qui talari semper tunica incedebat indutus, in itineribus & cubiculis talarem semper deferant vestem, nihil sericum habentem, sed omni ex parte honestam, & Ecclesiæ statutis, & secularibus Sacerdotibus, moderatius viventibus, prorsus conformem. Fratres vero laici breviori utantur indumento.

§. 21. Christum Dominum, qui exemplum temperantiæ semper fuit, quoad fieri possit, imitando, omnes in Seminario viventes temperantiam accurate custodiant, ac potum tamquam medelam suo tempore sument, solita qualitate & quantitate contenti, octo videlicet unciarum arietinæ carnis pondo, cum suilla & oleribus juxta temporum varietatem pro meridiana comestione, & sex pro nocturna horis debitis, pro temporum diversitate assignandis. Diebus autem juniorum tria calida in prandium fercula ministrantur, & in hoc aliquid addere seu commutare aliqua de causa, cujusdam puta solemnitatis, aut necessitatis, Præsides valebit: habituali autem ægritudine laborantes, ni imbecillitas obsuerit, jejunii custodiant formam, & vespertinam, ut jejunantes sumant refectiunculam; in quantitate tamen, ciborumque condimento omnino servetur æqualitas. Quamlibet ante comestionem fiat mensæ benedictio, & postea gratiarum actio; confestimque, B. M. Virginis Canticum alternatim dicentes, Ecclesiam petant, in qua genuflexi Antiphonam *Salve Regina* cum versu & oratione Virginis recitantes gratiarum actioni finem imponent, & ad locum recreationis se conferent. Cum infirmis autem Minister, ad eorum assistentiam supra destinatus, tamquam mater cum filiis se gerat, curam ita de illis habendo, ut nedum nihil ex necessariis illis desit, verum etiam nec quidquam, quod ad eorum solatium proficere possit.

§. 22. Christus Dominus, qui Cæli & Terræ habebat imperium, pauperrimam nihilominus vitam duxit; Quem operarii imitando spiritus paupertatem summa procurant diligentia; & licet rerum dominium non amittant, ab administratione tamen, quantum possint, abstineant; quam Seminarium nunquam in se recipiat, nec aliud inquirat, quam illud, quod juxta statutum domus existimatum fuerit, unumquemque contribuere posse. Itaque eam plene suis Procuratoribus committere debebant, & reditus ita distribuere, & expendere curent, ut ex ipsis Ecclesiastici omnes sumere exemplum possint.

§. 23. Jesus Christus Dominus Noster non tantum perfectissime illibatam servavit puritatem, sed ita in omnibus se gessit, ut neque inimicos ejus, qui tot illi falso calumnias imposuere, minimam in eo notam legatur exprobasse. Quem imitatione prosequendo in Seminario commorantes dum ministeria sua exercebant in quibus proximorum salutem incumbere debent, quidquid puritatem obumbrare possit, accurate fugere studebunt; & insuper mulierum quantumvis honestarum consortia vitabunt: sensus & potentias ab hujusmodi objectis enixe cohibebunt: otium tota

De veste Ta-
lari, ejusque
materia.

De Vi&u,
ejusque qua-
litate.

De paupertate
spiritus.

De morum
honestate.

liter fagient: cibi potusque, maxime vini, temperantiam perfecte custodient: ac denique a Domino castitatem enixe deprecabuntur.

1. Philip. II. 7.
De Obedientia.

§. 24. Jesus, factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis, hujus magnæ virtutis nobis reliquit exemplum, quod omnes his in Seminariis degentes adeo imitari curabunt, ut in omnibus, quantumvis difficilius rebus, voluntatis promptitudine, judiciumque subjectione suis Superioribus, eum in ipsis considerando, magna ubique obediant alacritate.

Romano Pontifici & Conciliorum Decretis.

§. 25. Et primo Pontifici Maximo, universalis Ecclesiæ Pastori, strictissimam profitebuntur obedientiam, & observantiam Apostolicarum Constitutionum & Conciliarium Decretorum, & signanter eorum, quæ a Sacro Concilio Tridentino edita fuerunt ad morum, & Ecclesiasticorum Disciplinæ reformationem. Quæ omnia solerter scire, promovere, & observare curabunt.

Episcopis, Præfidi, Directori &c. præstantia.

§. 26. DD. Episcopis Diocesum, in quibus Seminaria erecta sint uti propriis Prælati & Superioribus reverenter in omnibus obediunt, mox Præfidi Seminarii, eoque absente ejusdem Vicegerenti, quibus cum gaudio & perseverantia omnes pariter subjiciuntur. Iis DD. Episcopis, quorum in Territoriis Operarii laboraverint, in spectantibus ad illorum ovium salutem sicut subditi obsequuntur; & unusquisque Directori deputato pro ministeriis, in quibus exercetur, pariter obsecundabit; ac tandem quisque in attinentibus ad suæ animæ profectum, suo penitus Directori, quem habere omnes debent, obediunt.

De Mansuetudine.

Matth. II. 29.

§. 27. Præterquam quod tota Jesu Christi vita, passio, & mors, humilitatis & mansuetudinis est viva & efficax exhortatio, ipse propriis verbis nos docet dicens: *Discite a me, quia mitis sum, & humilis corde.* Quibus morantes in his Seminariis obtemperando, has suis in cordibus transcribere virtutes solcite studebunt, ut requiem animabus suis inveniant: in injuriis, persecutionibus, contumeliis gaudere semper curabunt, ut sic veri Christi imitatores efficiantur, illud semper memoria retinentes: *Sed & gloriamur in tribulationibus.*

De amore erga Proximos cura que eos ad bonam frugem reducenti.

§. 28. Jesus Christus, ab Incarnatione Divinam intuens, totisque viribus diligens Bonitatem, Divinum propagare honorem decrevit, arcana suæ Divinitatis, atque Humanitatis verbo & exemplo hominibus ostendens, ipsisque infinitos gratiæ thesauros lucrificans, instituentque Sacramenta, ut homines ea bene dispositi recipientes, vitam habeant, & abundantius habeant. Hujus charitatis præclaro exemplo illuminati ac moti Seminariorum Alumni, a se ipsis, rebusque omnibus imperfectam affectionem arcentes, viribus omnibus appetitive & intensive Dominum Deum ob infinitam ejus bonitatem toto prosequuntur amore, zeloque Divini amoris & gloriæ accessu, eum in proximis pro viribus propagare studebunt; tum sicut Christus dilexit nos, eos diligendo: tum ad perfectam eorum reformationem, utque omnes convertantur & vivant, verbo & exemplo iis persuadendo: tum ut eandem vitam frequenti ac digna Sacramentorum receptione augeant, & perpetuo conservent: atque ut etiam uberrima & copiosa auxilia a Domino ad hunc finem enixe deprecantur, eos exhortando: tum demum in Seminariis, exercitiis, & ministeriis ita se exercendo, ut omnibus prodesse possint, & ad omnes se extendant, summam in eo curam semper adhibendo, ut omnia a charitate proficiantur, & cuncta fiant pro Dei gloria, illud in cordibus suis jugiter repetendo: *Soli Deo honor &*

gloria; Et illud; *Non nobis Domine, sed nomini tuo da gloriam.*

§. 29. Ut autem Operariorum charitas præmineat, eorumque actiones dirigat, iidemque accendere valeant ignem, quem Christus venit in terram mittere, hoc sese implere, sicut & Sancti Apostoli; curabunt, id a Deo suppliciter & lacrymosè implorando, necnon profunda veneratione, ardentique affectu considerando mutuum & infinitum amorem, quo Tres Divinæ Personæ sese invicem diligunt, pariterque eum amorem, cujus divitias non dignatae sunt in homines effundere, ut tot ac tanta beneficia in eos collata testantur; Quod facientes Operarii, profecto optime cognoscent, qua charitate, quibusve mediis, etiam asperimis, sese in victimam pro proximorum salute tradere debeant; Idque ut in se & in proximis consequantur, devotionem erga Deiparam Virginem Mariam, sub cujus protectione vivimus, nedum in cordibus suis, tamquam certissimum medium ad hoc & omnia bona consequenda, firmam perpetuo habeant; verum etiam eam in proximorum omnium corde inferere semper curabunt.

De mutua charitate.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

§. 30. Quod si omnes externos sic diligere debemus, & ut se mutuo diligant, tantam curam adhibere; quid de mutuo inter Operarios amore dicendum erit, verba hunc experimentis non suppetunt. Id tantum proferre liceat, quod omnes ita cor paratum habere debent, ut si aliquis infirmatur, ceteri infirmetur; adeo dicere unusquisque valeat: *Optabam ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus meis. Non diligamus verbo neque lingua, sed opere & veritate. In hoc cognoscimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere.*

De Devotione erga Virginem Deiparam.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

§. 31. Omnes virtutes morales eminebant in Christo Jesu: Quare cum hujusmodi Seminariorum scopus sit ejus imitatio, omnes in iis commorantes magnopere fatigant, illas dicere a Divino Magistro: illas in cordibus suis altissime defigere: illas opportune & utiliter exercere: illas demum perficere & custodire tanquam pretiosas margaritas; ut omnibus virtutibus suffulti & veltiti Operarii benigne aspiantur a Christo Jesu, eoque adjuvante, in proximis verbo & exemplo eandem facilius inferere possint.

Roman. IX. 3.

De Victimibus Moralibus.

De iis, quæ pertinent ad Ecclesiasticorum Instructionem.

§. 32. Jesus ad Divinam Gloriam propagandam, mundumque convertendum & reformandum, quos Sacerdotio, atque Evangelicæ prædicationi destinavit, ad suam scholam admisit, eos trium annorum spatio doctrina & exemplo illuminans, atque orationis, virtutum & mysteriorum, ad animarum salutem spectantium, praxim efficaciter iidem ostendens, Cæleste hoc exemplum sequens Seminarium, nedum Ecclesiasticos perpetuo in eo commorantes, sed etiam Sacerdotes & Ecclesiasticos ejus Diocesis, in qua situm erit, & si locus adsit, aliarum etiam Diocesum, qui, de D. Episcopi licentia & approbatione, de iis omnibus instrui in ipso velint, quæ in eodem exercentur; si ornati existimantur qualitatibus illis, de quibus supra omnino amplectetur, ac solerter habebit curam, ut in singulis ministeriis mox exprimentis omnes instituantur.

De Victimibus Moralibus.

De Victimibus Moralibus.

De Victimibus Moralibus.

De Victimibus Moralibus.

De Victimibus Moralibus.

De Victimibus Moralibus.

De Victimibus Moralibus.

De Victimibus Moralibus.

De Victimibus Moralibus.

De Victimibus Moralibus.

De Victimibus Moralibus.

De Victimibus Moralibus.

§. 33. Itaque eorum Directori debita incumbet cura nedum de ipsorum profectu spirituali, verum etiam de eorum instructione in iis omnibus ministeriis, Sacerdotum omnium adeo propriis, ut in eis se omnes exercere deberent. Quo ad eorum profectum curabunt, ut

De Directoris officio.

iidem

jidem quolibet die interfint mentali orationi per horam integram mane, & per tantumdem temporis vespere: Sacrae etiam & spirituali lectioni per dimidiam horam: insuper Missae celebrandae vel audiendae, ac B. M. V. Officio parvo (nisi ad majus teneantur) & ejusdem Rosario: necnon duplici conscientiae examini. Quoad eorum instructionem Director parem habebit curam, ut tribus diebus in hebdomada, mane una hora cum dimidia, conferentias de materiis moralibus, eas dirigendo, inter se habeant, quas fieri debeant declaratione unius ex propositionibus ab Ecclesia damnatis: itemque conferentias de materiis mysticis duobus diebus vespere per horam, easque concludent declaratione unius capituli Concilii Tridentini. Poteruntque etiam conferentias de morali & mystica doctrina, tenendis singulis secundis feriis ab Operariis Seminarii, assistere, quibus exercitiis non parum in utraque doctrina instruentur: una etiam die cujuslibet hebdomadae in cantu & caeremoniis per suum ad id destinatum Directorem exercitabuntur.

De Exercitiis spiritualibus diebus festis complendis.

§. 34. Festis autem diebus recensitae conferentiae, atque Officii parvi loco, Divinum Officium omnes in unum collecti persolvent, & Conventuali Missae modulantes assistent: Pœnitentiae, & juxta Directoris consilium, Euchariae Sacramenta, nisi in Sacerdotali gradu sint constituti, recipient & ex ipsis, qui ab eorum Directore fuerint assignati, Christianam in Ecclesia doctrinam explicabit, ad quam simul cum concione, a Directore habenda, & aliquando ab aliquo ex ipsis Sacerdotibus, per duos aut tres quadrantis faciendae, omnes atente assistere debent: jejunia, flagellationes, & silentium, sicut Operarii Seminarii servabunt.

De Seminariorum moribus reddenda Episcopo quotannis ratio.

§. 35. Quae dicta sunt de iis, qui ad tempus in Seminario conviventes instrui desiderant, observari pariter debent ab iis, qui foris in domibus suis viventes admissi sint, ut instrui similiter possint, & proportione servata ab iis, qui jam bene instructi sint, & juvare Operarios in muneribus suis velint. At in fine cujuslibet anni (quod est tempus, quo in Seminario mansionem facere primi solent) de vocatione, progressu, indole, & talento uniuscujusque Seminaristae D. Episcopo fidelis ratio, si ab eo vel ab ipsis petatur, reddenda erit. Et ut praedicta omnia debitum fortiantur effectum, magnopere curabitur, ut Seminaristarum Director & Confessarius sint virtute, scientiis, zelo, & experientia insignes.

Seminaria ad instructionem acceptanda.

Math. XIX. 14.

§. 36. Christus Jesus, qui adultorum educationi adeo invigilavit, parvulorum immemor non fuit, immo eos ad se venire impediti aegre ferens: *Sinite, inquit, parvulos venire ad me, & ne prohibueritis eos.* Hoc igitur exemplar sectando, sicut & id quod de Seminariis a Sac. Tridentino Concilio stabilitum habemus, si accedat, ut aliquod puerorum Seminaristarum Ecclesiasticum Collegium pro ejus cura, instructione, & eruditione his nostris Seminariis commendetur, illud ordinante Domino Episcopo admittere non recusetur, ut ita omnibus viis exempla sequentes Magistri nostri Jesu, animarum saluti, & Christianae disciplinae, itemque Ecclesiasticae incremento modis omnibus curemus incumbere.

De Exercitiis spiritualibus peragendis.

§. 37. Jesus Christus, antequam incaret suam praedicationem, in desertum se contulit, ibique quadraginta diebus immoratus fuit; adhucque praedicationis tempore frequenter cum Discipulis suis petere solebat solitaria loca; ipsique Discipuli ad Spiritum Sanctum recipiendum, & ad fructuosorem praedicationem decem diebus in caenaculo manserunt. Haec exemplaria sequentes Operarii ad exercitia spiritualia decem dierum ut minimum spatio semel

quotannis, & unius diei singulis mensibus sese recipiant.

§. 38. Spiritualia etiam decem dierum exercitia Seminaristis, de quibus supra, Operarii annuatim ministrabunt, postquam ii Seminarium ingressi erunt, & similiter Ordinandis ante singula Ordinum collationis tempora (in quibus qui ad majores Ordines assumendi sunt in caeremoniis etiam horis commodis excitabuntur) itemque Sacerdotibus tam sine cura quam cum cura animarum, tempore a Domino Episcopo assignando; necnon iis Ecclesiasticis, quos D. Episcopus per particulares epistolas remittet, itaut omnes Dioecesis Sacerdotes quolibet triduo semel saltem spiritualibus interfint exercitiis, prout D. Episcopus disposuerit, juxta ordinem & distributionem ab eo faciendam, eorum, qui anno quolibet exercitari debeant: Ac demum cuilibet cujuscumque status personae extraordinaria poscenti exercitia, etiam pro opportunitate ministrabuntur, & omnes instruentur, ut suis in domibus singulis mensibus unam diem eisdem dedicent exercitiis.

§. 39. In praefatis exercitiis ministrandis illi ex Operariis exercitabuntur, qui ad id specialiter a Domino Episcopo deputati fuerint ex iis, qui a Praeside tanquam aptiores ei proponuntur. Hi octodecim habebunt conciones per unam horam, binas singulis diebus, quarum octo, quia ad instructionem praecipue tendunt, nuncupantur conferentiae, sed omnes decem & octo ad Status Ecclesiastici munia, reformationem, animarum suarum directionem, ac Jesu Christi imitationem spectabunt.

§. 40. Spiritualibus exercitiis vacantes ad generalem praeparantur confessionem, & interim a Missae celebratione, si Sacerdotes sint, sese abstinere, conveniens erit. Orationi per duas saltem horas, lectione praecedente (in iis minime computanda) quarum altera mane, altera vero vespere, uniti assistent: lectioni spirituali per tempus ipsis assignandum vacabunt: & Divinum Officium, ac Rosarium B. M. V. cum Litanis in Ecclesia mediocri voce recitabunt: duplici conscientiae examine quotidie sedulo exercebuntur: Silentium totis decem diebus servabunt, & ad Dei praesentiam maxime attendent: nonnullis praeterea diebus moderatae sient mortificationes, quae omnia cum horarum distributione jam sunt ordinata.

De iis, quae pertinent ad proximorum omnium Salutem.

§. 41. Jesus Christus iter faciebat per Civitates & Castella, praedicans, & evangelizans Regnum Dei, & Duodecim cum illo. Haec vestigia sequentes Operarii, de D. Episcopi licentia aliquot Sacerdotes ex iis, qui in Seminario fuerint educati, vel actu educentur, aut alios aptos, si oportuerit, secum ducentes; omnes populos, Castella, solitariaeque domos Dioecesis in Missionibus peragrabunt. Qui parvis in Oppidis bini manebunt, in majoribus omnes associabuntur; & ex vicinis locis, si opus fuerit, aptiores convocabunt Confessarios, ut ita omnes sani & infirmi majori cum libertate, & animi solatio, generalem confessionem explere valeant.

In vicinis Castellis audienda Generales Confessiones.

§. 42. Christianam doctrinam suis in his Missionibus quotidie explicabunt: Fidei Mysteria, Sacramenta, Missae Sacrificium, Decalogi, & Sanctae Ecclesiae praecipua, ac modum Actus Fidei, Spei, & Charitatis eliciendi, dilucide declarabunt; & ea praecipue, quae ad salutem sunt necessaria necessitate mediis, multoties breviter iterabunt: singulis item diebus Apostolica simplicitate, & facili methodo populis praedicabunt, quae Christus Dominus praedicabat,

Primaque Religionis ac Fidei tradenda rudimenta.

ut peccatores ad penitentiam moveret, ac vitam ipsius, ejusque passionem & mortem in concionibus non semel inculcabunt, ac meditationem horum Mysteriorum doctrinaeque Evangelicae praxim enixe persuadebunt: Obligationesque parentum erga filios circa eorum educationem, & filiorum erga parentes quoad illorum obedientiam, frequenter declarabunt: atque omnia caetera, quae movere ad penitentiam ac mutationem vitae possunt, in suis concionibus, exemplis, & similitudinibus ignito spiritu insinuabunt.

Curandaque Ecclesiarum veneratio.

§. 43. Et quia de eo ab ipso Christo Domino satis edocti sumus, quod maxime offenditur ex neglecto in suis Templis Divini Numinis cultu, ut ostendit, quando de Templo ementes & vendentes eiecit; quam nostris temporibus experiamur, quot irreverentis multo majoribus Ecclesiae, ubi ipsismet Christum Dominum praesentem habemus, afficiantur: Operarii unum diem in qualibet Missionem assignatum ad ponderandum, quantum Deus ex hoc laeditur, & mala, quae populus inde obveniunt, & quanto majora timere jure debent, nisi emendentur.

Matth. X. 22. De modo claudendi Missiones.

§. 44. Et quoniam praecipuus Missionum fructus in perseverantia consistit, dicente Domino: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit*: Missionem suam concludent ad hanc perseverantiam fideles exhortando, quam ut consequi a Deo possint, frequentiam Sacramentorum, Deiparae Virginis devotionem, S. Joseph, S. Michaelis Archangeli, Angeli Custodis, & aliorum Sanctorum, & etiam Animarum purgantium, tanquam tutissimum medium ad eam consequendam, efficaciter persuadebunt; necnon quotidianam Missae Sacrificio assiduitatem debitam cum devotione. Alias etiam regulas quotidie observandas illis ministrabunt: Pro Indulgentiis enim consequendis, illis etiam, quas ignorant, & quae operibus, seu orationibus, in quibus se exercent, sunt annexae, ne ipsas ex ignorantia vel negligentia amittant, populis persuadebunt, ut mane saltem singulis diebus generalem intentionem concipiant eas omnes lucrandi, quamquam ignotae illis sint; & etiam opera, quibus annexae sunt, applicandi juxta intentionem Romanorum Pontificum, vel Episcoporum, qui eas concesserunt, quam intentionem si quotidie repetant, eas consequentur: Similiter ne pauperes perdant, ut communiter accidit, meritum laborum suorum, tam eorum, quos ratione paupertatis, vel alio ex titulo, seu occasione patiuntur, quam eorum, quos pro alimentis quaerendis in terrae cultura, in officiis & exercitiis continuo sustinent, illos de eo instruent, ut singulis diebus multoties, vel saltem mane, ea omnia cum cunctis suis operibus Deo pro ejus amore & gloria, & pro satisfactione suorum peccatorum offerant: Idemque consilium dare fidelibus omnibus in cunctis sermonibus non praetermittant, illud Apostoli repetendo: *Sive ergo manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite; & illud: Omnia vestra in charitate fiant.*

1. Corinth. X. 31. XVI. 14.

De audiendis Sacramentalibus Confessionibus &c.

§. 45. Ab ortu diei usque ad meridiem (dempto tempore, ad Missae Sacrificium, & quatuor minorum horarum divini Officii recitationem necessario) Sacramentalibus pro viribus confessiones excipient, penitentes veluti Dei imagines, Jesu Christi sanguine redemptos, respicientes, & ad generalem confessionem, peccatorumque radices aperiendas leniter & charitative disponent, & juvabunt, & praeter satisfactorias penitentias, pro penitentium captu, & necessitate, medicinales etiam adhibebunt; & in oratione mentali eos, quos paratos invenerint, etiam instruent, maximeque eam omni-

bus commendabunt; & debitum modum vocalis exercendae, ne fructum ejus perdant, edocebunt: unicuique pro suo captu & statu recte in posterum vivendi formam tradent: an in Christiana Doctrina sint bene instructi pro qualitate confitentium semper explorabunt, & ob ejus imperitiam aliamve causam in dispositis absolutionem differant.

§. 46. Populorum discordias conciliare, litesque componere, vel ad arbitros Judices reducere sedulo studebunt; at ex Operariis nemo fiat litium arbiter, Christi verborum memor: *Quis me constituit Judicem inter vos?* Praeterea scholam Christi, nempe Congregationem (ex qua uberes fructus ab iis colliguntur, qui eam frequentant) in populosis locis, ubi nondum fundata fuerit, fundari curabunt: & Parochias persuadebunt, ut qualibet in Parochia Rosarium B. M. V. recitandum stabiliant, & si fieri possit pro qualitate locorum, oratio mentalis per horae dimidium fiat. Si quae autem sint Parochiae, in quibus doctrinae Christianae, & S. Evangelii declarationem juxta Sac. Conc. Trident. decreta omitti forte invenerint, charitative & discrete Parochum admoveant, ut tanti muneris non sit immemor. Rectores quoque, & Primarios populorum accurate, sed summa cum discretionem & dexteritate, hortabuntur, ut scandalis ab origine extingendis invigilent, bonisque operibus stabilitis perficiendis ipsimet populo praere studeant.

Luc. XII. 14.

De aliis plis operibus.

§. 47. Operarii unoquoque in Oppido tanto temporis spatio consistent, quantum ad oppidanorum instructionem, confessiones audient, & omnia necessaria expendenda necessaria esse cognoverint: & Communionem generali peracta, semotaque omni visitatione, praeterquam infirmorum, alio se conferent. Nihil temporale praeter necessarium ad communem frugalemque vitam, etiam si sponte oblatum, accipient; nec precibus acquiescentes ultra necessarium tempus in Oppido commorentur, memores Christum simili occasione respondisse: *Aliis civitatibus oportet me evangelizare Regnum Dei, quia ideo missus sum.*

De mora in Oppidis.

Luc. IV. 46.

§. 48. Jesus Christus Judaeam & ejus finitima primum lustravit verbo & exemplo; sed quum ejus charitas ad omnes extenderetur, dixit Apostolis: *Euntes in Mundum universum, predicare Evangelium omni Creature.* Quare ii Mundum peragrantes fundaverunt Ecclesias, suoque in illis Rectores constituerunt, quorum adjutorio regiones fecundari, & in viam salutis aeternae dirigi melius possent. Sacris igitur his vestigiis inherentes Operarii primum fecundare studebunt exercitiis, Missionibus, Clericorumque formatione & directione propriae Dioecesis & Territoria finitima; sed sine eorum praedictio de D. Episcopi licentia alias quoque Dioeceses, praesertim si a DD. Episcopis sint vocati, perlustrabunt, spiritualia decem dierum exercitia ministrando omnibus Sacerdotibus cum cura & sine cura animarum in qualibet regione aliquo in Conventu, seu Sacello, vel in alio ipsius Territorii loco, ab ipsis DD. Episcopis assignando, ad quem suos convocaverint Sacerdotes: finitisque decem Exercitiorum diebus, in loco, ab eisdem describendo, Missionem incipient, & prosequuntur, nisi ab eadem incipi DD. Episcopis melius visum fuerit, servatis semper omnibus, quae supra dicta sunt, ut ita transeant de regione in regionem.

De Exercitiis, & Missionibus etiam in aliis Dioecibus. Matth. XV. 15.

§. 49. Ut autem omnia supradicta magis propagentur, si nova Seminaria stabiliantur, per quae Dei gloria, Disciplina Ecclesiastica, & animarum profectus amplificetur, id apprimè animadvertetur juvante Domino, ut in unumquodque Seminarium competens Operariorum numerus admittatur. Itaque de D. Episcopi licentia ad

De novis Foundationibus.

Constitutio-
nes hejumo-
di continen-
tur.

novas Seminariorum fundaciones, si ab aliis DD. Episcopis requirantur, tot mittendi erunt, quot fuerint necessarii, dummodo in proprio Seminario sufficiens Operariorum numerus remaneat; quam ratio, charitas, zelusque animarum exigant, ut Seminarium omnia, quamvis inter se quoad gubernium separata, sibi invicem auxilientur, quod possint ad Dioceses omnes extendi. Fundatores autem, ad novum Seminarium transeuntes, hujus Regulas, & munia ad praxim redigere curabunt; & exinde quodcumque necessitas postulerit, vel opportunitas sese obtulerit, vel proprii Superioris præceptum accesserit, ad suum Seminarium tamquam ad propriam domum redeant, necesse erit.

Alia munia
per Opera-
rios obeanda.

§. 50. Ut autem plura in unum colligantur, Operariorum munus erit, ad omnia sua vocationi consentanea, a D. Episcopo ordinanda, charitatem extendere; cujusmodi sunt: Clericos correctione indigentes ad Seminarium missos benigne & fraterne suscipere ac dirigere: ad subveniendum alicujus Populi seu familiae necessitati speciali solerter accurrere: tempore visitationis Diocesis D. Episcopum sociare, vel ei præire docendo, prædicando, & confessiones audiendo.

Quod hæ
Constitutio-
nes obligent
citra ullum
peccatum.

§. 51. Cæterum, tametsi in his Constitutionibus totum dictionum Seminariorum institutum, ejusque declaratio & observantia concludatur, eaque omnia a Seminaris omnibus sub iisdem regulis fundatis summopere optetur adimpleri; tamen quia multa in iis continentur, quæ non omnia in omnibus æque fieri poterunt, præsertim in principio alicujus fundacionis, quando tot non adsunt Operarii, quot sunt necessarii ad ea penitus exequenda: & quia etiam nonnulla in iis continentur, quæ initio ardua videri possunt; idcirco adimendi causa animi anxietates, ac peccandi pericula, declaratur, quod hæ constitutiones obligant citra ullum peccatum. Præsertim vero maximam adhibeat curam, ut quæcumque per Operarios, qui in Seminario sunt, exerceri possunt, adamussim observentur; qui etiam tenentur contravenientes corrigere; & contumaces ad Seminarium deferre.

§. 52. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, experientia docuerit, præfata Statuta, Constitutiones, & Regulas, ad promovendum Divinam gloriam, Christi imitationem, disciplinamque Ecclesiasticam hujusmodi, & spiritualem animarum progressum maxime juvare; eaque ratione ab Episcopis, in quorum Diocesis supradicta Seminarium instituta reperiuntur, approbata jam fuerint, ut præfertur; quia vero salubri eorumdem Seminariorum directioni, & in eis pro tempore degentium paci & tranquillitati; necnon præmissorum firmiter subsistentiæ, & exactiori observantiæ plurimum conferre possent, si illa Apostolica confirmationis nostræ munimine roborarentur, ac ab omnibus & singulis in eisdem Seminaris tam fundatis & erectis, quam deinceps fundandis & erigendis, nunc & pro tempore degentibus; inviolabiliter observari debere, per Nos decerneretur; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes; eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis; a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum; harum serie absolventes, & absolutas fore censes, hujusmodi supplicationibus inclinati,

de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum dilecti Filii Nostrum Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga nuncupati, ad hoc negotium examinandum ab eisdem Cardinalibus deputati, votum perpenderunt, consilio, præsertim Statuta, Constitutiones, & Regulas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Chausse.

§. 53. Decernentes, easdem præsentibus literas, ac præsertim Statuta, Constitutiones, & Regulas semper firma, valida, & efficacia existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicati & definiti debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 54. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 55. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsi adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 6. Novembris 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Pro D. Card. Oliverio
L. Arch. Thebarum.

Tres Eremitæ Ordinis Fratrum Servorum B. M. V. pro tempore existentium Provinciæ Romanæ Provincialium jurisdictioni subjiciuntur, etiam quoad Visitacionem per eosdem Provinciales in dictis Eremitis annis singulis peragendam.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Maria Piri, Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, quod ipse occasione, qua per sexennium munere Prioris Generalis dicti Ordinis perfunctus est; & adhuc de præsentibus fungitur, longæva experientia comperit, nihil esse utilius, ac magis proficuum ad promovendam observantiam &

Dat. die 14.
Januarii An.
Dom. 1732.
Pont. II.

Quam utile
Regulæ disci-
plinæ sit, ut
Conventus
singuli a Su-
perioribus
sæpius invi-
santur.